

<http://www.luju.ro/dottore-mariana-bomba-judecatoarea-mariana-ghena-din-csm-este-suspectat-a-de-plagiat-la-cnatdcu-a-fost-inregistrata-o-sesizare-privind-teza-de-doctorat-al-marianei-ghen-a-un-exemplu-de-manual-de-impostura-academica-si-profesionala-fiind-vorba-de-capitole-in>

DOTTORE MARIANA – Bomba: judecatoarea Mariana Ghena din CSM este suspectata de plagiat. La CNATDCU a fost inregistrata o sesizare privind teza de doctorat a Marianei Ghena: “Un exemplu de manual de impostura academica si profesionala, fiind vorba de capitole intregi copiate aproape fara modificare din cateva carti de specialitate... Estimam ca teza de doctorat constituie plagiat in proportie de aproape 100%” (Documente)

Scris de George TARATA | Data: 23.11.2021 11:10

Inca un caz de posibil furt intelectual zguduie Justitia din Romania. **Judecatoarea Mariana Ghena (foto) din CSM este suspectata de plagiat.** Iar in acest sens la Consiliul National de Atestare a Titlurilor, Diplomelor si Certificatelor Universitare (CNATDCU) a fost depusa deja o sesizare, pe care Lumea Justitiei o prezinta in exclusivitate.

Concret, in 19 noiembrie 2021, membrii CNATDCU, in frunte cu presedintele Academiei Romaniae Ioan Aurel Pop, au primit **sesizarea inregistrata cu o zi in urma, 18 noiembrie 2021, privind posibilul plagiat comis de judecatoarea Mariana Ghena in teza de doctorat din 2007**, intitulata *“Tactica ascultarii martorilor si a invinuitului in procesul penal: modalitati tactice de interogare a invinuitului sau inculpatului”*.

Iata adresa trimisa membrilor CNATDCU de seful Biroului Analiza Date Institutionale si Secretariate Consilii pentru Invatamant Superior, Marlina Rotar (vezi facsimil 1):

“Va înaintam sesizarea referitoare la teza de doctorat a doamnei Ghena Mariana, cu titlul 'Tactica ascultării martorilor și a învinutului în procesul penal: modalități tactice de interogare a învinutului sau inculpatului', susținută la Universitatea București – Facultatea de Drept, însoțită de documentele pe suport electronic, înregistrată la UEFISCDI cu nr. 3146/18.11.2021.

Sesizarea respectă cerințele prevăzute în art. 3 din Anexa nr. 3 Metodologia privind soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat, aprobată prin OMEC 5229/17.08.2020 și este transmisă în vederea demarării procesului de analizare și soluționare a acesteia”.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

uefiscdi

Unitatea Executivă pentru
Finanțarea Învățământului Superior,
a Cercetării, Dezvoltării și Inovării

Către: Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

(CNATDCU)

Secretariatul tehnic al CNATDCU

În atenția Domnului Președinte Academician Ioan Aurel Pop

Doamnei Elena PANCIU, Șef Serviciu secretariat CNATDCU

Stimate domnule Președinte,

Stimată doamnă Șef serviciu,

Vă înaintăm sesizarea referitoare la teza de doctorat a doamnei Ghena Mariana, cu titlul “Tactica ascultării martorilor și a învinutului în procesul penal: modalități tactice de interogare a învinutului sau inculpatului”, susținută la Universitatea București – Facultatea de Drept, însoțită de documentele pe suport electronic, înregistrată la UEFISCDI cu nr. 3146 /18.11.2021.

Sesizarea respectă cerințele prevăzute în art. 3 din Anexa nr. 3 Metodologia privind soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat, aprobată prin OMEC 5229/17.08.2020 și este transmisă în vederea demarării procesului de analizare și soluționare a acesteia.

Cu deosebită considerație,

Marlena Rotar

Șef Birou Analiză Date Instituționale și

Secretariate Consiliu pentru Învățământ Superior

Str. D.I. Mendeleev nr. 21-25, Sector 1, 010362, București
Tel: +40 21 302 38 50, Fax: +40 21 311 59 92 E-mail: office@uefiscdi.ro
www.uefiscdi.gov.ro

Acuzatia: Ghena a copiat aproape tot

In ceea ce priveste suspiciunile concrete de plagiat, conform documentelor in posesia carora Lumea

Justitiei a intrat si pe care le prezentam in exclusivitate, autorii sesizarii sustin ca **(vezi facsimil 2)**:

“Teza de doctorat sustinuta de autor este un plagiat grosier – un exemplu de manual de impostura academica si profesionala, fiind vorba de capitole intregi copiate aproape fara nicio modificare din cateva carti de specialitate. In unele cazuri, sunt erori de numerotare a sectiunilor, acestea se datoreaza probabil copierii integrale, urmate de eliminarea unor sectiuni de mijloc, fara renumerotarea celor ramase.

(...)

Consideram foarte interesanta si pitoreasca referirea la Programul de guvernare al Partidului Social Democrat 2000-2004 de la p. 234 din teza.

(...)

Estimam ca teza de doctorat constituie plagiat in proportie de aproape 100%”.

Motivație:

Autorul tezei de doctorat, Mariana Ghena, a fost asistent universitar (2001-2002) și lector universitar (2002-2014) în cadrul Universității „Dunărea de Jos” Galați – Facultatea de Drept și a activat într-o perioadă care se suprapune parțial cu cele de mai sus (2001-2013) și în cadrul Universității Danubius Galați – Facultatea de Drept, predând drept penal și drept procesual penal.

În prezent, este judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție și membrul Consiliului Superior al Magistraturii.

În anul 2007, a susținut teza de doctorat în criminalistică la Universitatea București – Facultatea de Drept.

Titlul tezei este „Tactica ascultării martorilor și a învinutului în procesul penal: modalități tactice de interogare a învinutului sau inculpatului”.

Ca urmare a obținerii titlului de doctor, a beneficiat de definitivarea statutului de lector universitar și obține până în prezent sporul salarial/indemnizația de doctor.

În baza tezei de doctorat, autorul a publicat în anul 2007 cartea „Ancheta judiciară din perspectivă psihologică”, ISBN 978-973-1724-56-0, la editura Zigotto (asociată Universității Danubius Galați) în condiții de obscuritate, într-un tiraj minim. Cartea conține capitole și secțiuni în altă ordine decât cea din teză și se află în fondul Bibliotecii Naționale.

Teza de doctorat susținută de autor este un plagiat grosier – un exemplu de manual de impostură academică și profesională, fiind vorba de capitole întregi copiate aproape fără nicio modificare din câteva cărți de specialitate. În unele cazuri, sunt erori de numerotare a secțiunilor; acestea se datorează probabil copierii integrate, urmate de eliminarea unor secțiuni de mijloc, fără renumerotarea celor rămase.

Astfel, la o examinare sumară se observă că:

- Cap. IV p. 59-72 din teză sunt copiate după lucrarea Mitrofan, Nicolae, Zdrengea, Voicu, Butoi Tudorel, *Psihologie judiciară*, Ed. Șansa, București, 1992, p. 147-154
- Cap. V p. 90-91 sunt copiate din Stancu, Emilian, *Tratat de criminalistică*, p. 430-431
- Cap. V p. 95-98 sunt copiate din Stancu, p. 433-434
- Cap. V p. 98-103 sunt copiate din Butoi T., *Victimologie*, Ed. Pro Universitaria, 2019, p. 89-92
- Cap. V p. 103-104 sunt copiate din Stancu, p. 432-433
- Cap. VI p. 105-107 din teză sunt copiate din Stancu, p. 434-436
- Cap. VI p. 107-115 din teză sunt copiate prin selectarea unor paragrafe din Mitrofan ș.a. p. 162-172
- Cap. VII p. 121-145 din teză sunt copiate din Mitrofan ș.a., p. 173-188
- Cap. VIII p. 146-150 din teză sunt copiate din Mitrofan ș.a. p. 155-157
- Cap. IX p. 160-167 din teză sunt copiate din Mitrofan ș.a. p. 157-161
- Cap. X. p. 211 mijloc – 217 – sunt copiate din Stancu, p. 447-449
- Cap. X p. 223-225 sunt copiate din Stancu, p. 449-450
- Cap. X p. 226-230 sunt copiate din Stancu, p. 450-453.

Pasajele plagiate indicate mai sus acoperă corpul principal al lucrării, care reflectă titlul tezei și sfera de cercetare pe care și-a asumat-o autorul în calitate de doctorand.

Restul capitolelor trebuie să fie analizate de comisie pentru a vedea de unde au fost copiate. Referirile de drept comparat la dreptul procesual penal finlandez, maghiar și german de la paginile 53-56 și 240-252 din teză pot avea ca sursă originală de inspirație lucrările indicate în notele de subsol nr. 97,101,103,388 [I. Ionescu, *Codul de procedură penală maghiar*, în Revista de Drept Penal (R.D.P.) nr.4/2000, p.130; R. Cazanciuc, S. Barbu, M. Ioan, *Din dreptul procesual penal finlandez*, în R.D.P. nr.4/2002, p.122-123; F.G. Păncescu, *Codul de procedură penală german (I)*, în R.D.P. nr.2/2004, p.139, deși este posibil și să fie preluate printr-o sursă intermediară].

Referirile de drept comparat la dreptul procesual penal american de la paginile 231-240 pot avea ca sursă originală de inspirație lucrarea indicată la nota de subsol nr. 386 [Anne Deysine, *Justiția în Statele Unite ale Americii*, Editura Rosetti, București, 2002, în jurul p. 108]. Tot aici credem că sunt relevante articolele autorilor de la nota de subsol nr. 387 (Gr. Theodoru, *Codul de procedură penală și perspectiva sa europeană*, în R.D.P. nr. 3/2004, p. 112, A.Șt. Tulbure, *Noua legislație procesual penală*, în R.D.P. nr. 3/2004, p. 123), indicate la p. 240 a tezei. La fel, pentru secțiunea privind protecția martorilor (p. 56-58) ar putea fi relevant articolul de la nota de subsol nr. 104 (R. Romițan, *Protecția martorilor – programe din Italia, Olanda și Germania*, în Revista Dreptul nr. 5/2004).

Considerăm foarte interesantă și pitorească referirea la Programul de guvernare al Partidului Social Democrat 2000-2004 de la p. 234 din teză.

În legătură cu cartea Butoi T., *Victimologie*, a fost consultată ediția din anul 2019 a cărții, însă există ediții mai vechi ale cărții, de ex. *Victimologie și psihologie victimală. Compendiu universitar*.

Capitolele introductive referitoare la istoria dreptului și legislației penale, precum și normele de drept procesual penal relevante în materia ascultării învinutului sau inculpatului sunt, cel mai probabil, copiate din lucrări de specialitate în istoria dreptului sau/și din lucrări de procedură penală, sens în care comisia care examinează teza va putea face verificări.

Cărțile indicate ca sursă de plagiat sunt disponibile în orice bibliotecă de specialitate.

Estimăm că teza de doctorat constituie plagiat în proporție de aproape 100%.

Exemplu din teză:

CAPITOLUL VII

PARTICULARITĂȚI ALE PSIHOLOGIEI DUELULUI
JUDICIAR ÎN PROCESUL PENAL**Secțiunea I. Premisele legale ale abordării psihologiei duelului judiciar**

Examinarea, din perspectiva psihologiei judiciare, a duelului judiciar în procesul penal pornește de la relația procesual – penală acuzator public – apărător și pe raportul juridic de drept penal substanțial, generat de săvârșirea unei fapte penale, în care titularul acțiunii penale este Ministerul Public.

Conceptul duelului judiciar, mai puțin utilizat în literatura de specialitate poate fi definit ca un concept cadru, sugerând egalitatea celor două figuri centrale în procesul penal, fundamentat pe principiile publicității, nemijlocirii, contradictorialității și imparțialității, - acuzatorul public și apărătorul, - aceasta în contextul contemporan al activității acuzatorului public în cadrul instituției parchetului.

În literatura de specialitate din țară nu există abordări recente în problematica psihologiei acuzatorului public și apărătorului iar în literatura străină tratarea se face dintr-o perspectivă statică, adică în mod separat : „avocatul” și „Ministerul Public”.²²⁷ Este adevărat, însă, că tratările sunt ample și profunde, bucurându-se și de o mare măsură de transparență, ceea ce la noi, până nu de mult era de neconceput.

În privința parchetului, asemenea studii nu erau posibile din cauza caracterului oficial și instituțional și a unei „psihologii oficiale”, caracterizate prin rigiditate și nu deosebiri printr-o notă de superioritate, ignorându-se că în spatele funcției se află oameni cu personalitatea lor psihosocială și cultura distinctă.

În ceea ce privește avocatul, reprezentantul celor ce-și caută dreptatea în fața instanței, încredințându-le cauza proprie, de multe ori vitală pentru ei, acesta a fost și este mai puțin cunoscut și mai puțin valorizat, deși nu s-a putut nega niciodată valoarea profesiei sale. Apărătorul

²²⁷ E. „Psihologia judiciară”, vol.1, Unione tipografico-editrice torinese, 1955, pag.102-119; „Avvocato”, pag.77-839; „Il Pubblico Ministero”, pag.840-851.

Capitolul 6

PSIHOLOGIA DUELULUI JUDICIAR ÎN PROCESUL PENAL

6.1. Premisele legale ale abordării psihologiei duelului judiciar

Examinarea, din perspectiva psihologiei judiciare, a duelului judiciar în procesul penal pornește de la relația procesual — penal — acuzator public — apărător, grefată pe raportul juridic de drept penal substanțial, generat de săvârșirea unei infracțiuni, în care titularul acțiunii penale este Ministerul Public. Conceptul duelului judiciar, mai puțin utilizat în literatura de specialitate din ultimii 45 de ani, este temă care poate constitui un concept cadru, sugerind egalitatea celor două figuri centrale în procesul penal, fundamentat pe principiile publicității, nemilo-cirii, contradictorialității și oralității, — acuzatorul public, apărătorul, — aceasta în contextul contemporan al reducerii acțiunii acuzatorului public în cadrul instituției parahetului.

În literatura de specialitate din țară nu există abordări recente în problematica psihologiei acuzatorului public și apărătorului, iar în literatură străină tratarea se face dintr-o perspectivă statică, adică în mod separat: „avocatul” și „Ministerul Public”.

Este adevărat, însă, că tratările sînt ample și profunde, bucurîndu-se și de o remarcabilă transparență, ceea ce la noi, pînă nu de mult era de neconceput. În privința Procuraturii și a studiilor nu erau posibile din cauza caracterului închis al instituției și a unei „psihologii oficiale”, caracterizate prin rigiditate și lipsă de putere ori printr-o notă de superioritate, ighorîndu-se că în spatele frakției se află totuși oameni cu personalitatea lor psihosocială și cultura distinctă.

În ceea ce privește avocatul, reprezentantul celor ce-și caută dreptatea în fața justiției, încredințîndu-și cauza proprie, de multe ori vitală pentru ei, acesta a fost marginalizat, dar nu s-a putut nega niciodată valoarea profesunii lui. Apărătorul are, astfel, opțiunea oricărui justițiabil. Există un drept la această opțiune condițional prin amnarea proceselor în lipsa apărătorului ales.

Ei bine, știința despre psihologia avocatului este necesară marelui public, cetățeanului care dorește „consulting-ul preventiv”, în mod concret nefiind organizat. Cunoașterea psihologică a protagoniștilor din pretoriul justiției era mult mai mult o cunoaștere interpersonală empirică, ocazională, nefiind dechisă marelui public, era o problemă „de cadru” înșiși prestația acuzatorului public și a apărătorului este de largă utilitate publică,

¹ Attavilla, E., *Psicologia psihicului*, vol. I, Unione tipografico — editrice trinesse, 1955, p. 102 — 110.
— „L'Avvocato”, p. 77 — 839.
— „Il Pubblico Ministero”, p. 340 — 351.

cauzele simple, pentru crima organizată.³⁷⁸ De asemenea, trebuie să se ia în considerare și introducerea juriului, care ar împărți cauzele penale în cele judecate fără juriu și cele judecate de instanțele cu jurați.

În legătură cu urmărirea penală au fost puse în discuție modificări cu privire la organul care o efectuează – organul de cercetare și procurorul sau judecătorul de instrucție; în cazul în care urmărirea penală se efectuează de organul de urmărire, care trebuie să fie competența de urmărire a organului de cercetare penală și care a procurorului. Mai puțin a fost discutată reglementarea propriu-zisă a urmăririi penale, dacă este cazul a se menține formele de urmărire fără punere în mișcare a acțiunii penale și cu punere în mișcare a acțiunii penale, eventual întoarcerea la cele două forme anterioare – cercetarea penală efectuată de organele de cercetare penală, sub supravegherea procurorului și ancheta penală efectuată de către procuror sub controlul instanței de judecată.

În ce privește instituția judecătorului de instrucție, s-au făcut și propuneri în sensul adoptării ei, dar s-au adus și argumente în sensul respingerii ei. În Programul de guvernare al Partidului Social Democrat - 2000-2004 -, s-a prevăzut „introducerea instituției judecătorului de instrucție, în vederea creșterii eficienței în lupta împotriva criminalității și corupției”. În legătură cu instituția judecătorului de instrucție, comună multor legislații europene și sud-americane, trebuie semnalată tendința de restrângere a sferei de activitate a judecătorului de instrucție sau chiar desființarea instituției. Se consideră că judecătorul de instrucție are prea mare putere, fiind în același timp, judecător, polițist, anchetator, ceea ce ar depăși funcția de organ de investigație. Ca urmare, instituția judecătorului de instrucție a fost suprimată în Germania, Italia, Columbia, sau a fost restrânsă în Portugalia, Austria, Slovenia.³⁷⁹ Și Franța, cea care a consacrat instituția judecătorului de instrucție, cunoaște o puternică

³⁷⁸ Rezoluția Secțiunii a III-a a celui de-al XV-lea Congres Internațional de Drept penal, Rio de Janeiro, 4-10 septembrie 1994, la pct. VI, Revue internationale de droit pénal, nr. 1-2, pag.40 și Rezoluția Secțiunii a III-a a celui de-al XVI-lea Congres Internațional de Drept penal de la Budapesta, 5-11 septembrie 1999, Revue internationale de droit penal, nr. 3-4, 1999, pag. 877.

³⁷⁹ Rezoluția Colocviului pregătitor de la Toledo, 1-4 aprilie 1992, Revue internationale de droit pénal nr. 3-4, 1993, pag.819;